

Udskriftsdato: 13. december 2025

KEN nr 9344 af 15/05/2018 (Gældende)

Pressenævnets kendelse i sag nr. 2017-80-0074

Ministerium: Justitsministeriet

Journalnummer: 2017-80-0074

Pressenævnets kendelse i sag nr. 2017-80-0074

Redox får ikke kritik for artikel om navnesag

En person klagede over, at redox.dk havde omtalt en 14 år gammel retssag mellem ham og en anden person om brugen af klagerens efternavn. Klageren mente, at indholdet af artiklen krænkede hans privatliv, og at den i øvrigt indeholdt ukorrekte oplysninger. Klageren ønskede derfor også artiklen slettet fra redox.dk. Da Pressenævnet ikke fandt, at oplysningerne i artiklen kunne anses for at være krænkende for klageren, fandt nævnet ikke tilstrækkeligt grundlag for at kritisere Redox.

[Klager] har klaget til Pressenævnet over artiklen "*Da [Klagers navn] sagsøgte [Klagers navn]*", som blev bragt på redox.dk den 13. december 2017.

[Klager] har navnlig klaget over, at artiklen krænker privatlivets fred, og at den indeholder ukorrekte oplysninger. Herudover har redox.dk afvist at slette artiklen.

1 Sagsfremstilling

Redox.dk bragte den 13. december 2017 artiklen "*Da [Klagers navn] sagsøgte [Klagers navn]*", der har følgende underrubrik:

"Sagsøgt for at bruge sit eget navn. Sådan gik det [Person A], da han ragede uklar med [Klager]. Her får du historien om en ret unik retssag."

Af artiklen fremgår herefter:

"Man skulle ikke tro at det var muligt, men det er det. Med to års mellemrum startede der to elever ved navn [Klagers navn] på Helsingør Gymnasium. Begge politisk engagerede, omend ikke enige. Og for at det ikke skal være løgn, så endte de begge to med at uddanne sig som advokater. Og så har den ene forsøgt at bekæmpe den anden i en langvarig juridisk krig, fordi han ikke ville have, at den anden kaldte sig [Klagers navn].

Historien starter i 1999. [Person A] starter en sommerdag på Helsingør Gymnasium. Der går i forvejen den to år ældre [Klager], der i dag er kendt som leder af det højreradikale miniparti '[Partiet]'. Den gang er [Klager], altså ham uden [Person As efternavn], medlem af Radikal Ungdom og [Person A] er aktiv i Konservativ Ungdom.

Den 14. december 2004 anlægger [Klager] et civilt søgsmål mod [Person A]. [Klager] kræver, at hans modpart ikke må bruge [Klagers efternavn] som efternavn og at [Person A] skal betale 15.000 kroner.

Sagens kerne er, at [Klager], altså den nu højreradikale partileder, føler sig generet af, at [Person A] flere steder har kaldt sig [Klagers navn] uden [Person As efternavn]. Det er blandt andet sket i et læserbrev i lokalavisen, ligesom [Person A] havde emailadressen [Klagers navn] (a) konservativungdom.dk. Både i 2001 og 2002 anmelder [Klager] derfor [Person A] til politiet for brud på navneloven. Begge gange

udsteder politiet en bøde, som [Person A] betaler. I [Klager]s forklaring fremgår det, at han i løbet af fire år har anmeldt [Person A] til politiet op til ti gange.

For at komplicere sagerne yderligere har [Person A] tidligere heddet [Person As tidligere navn], men skiftede navn netop for at undgå at blive forvekslet med den højreradikale partileder, der dengang altså var medlem af Radikal Ungdom.

[Person A] ender med at blive delvist frifundet. Retten finder, at det i flere tilfælde ikke er hans skyld, at andre parter har omtalt ham som [Klagers navn] i stedet for [Person A]. Han dømmes dog for at have brugt brugernavnet '[Klagers navn]' på Konservativ Ungdoms debatforum. I dommen lyder det, at [Person A] "skal ophøre med at benytte sit mellemnavn [Klagers efternavn] som efternavn", men at han "i øvrig frifindes", og at [Klager] derfor ikke får en krone ud af sagen.

Slikfriller-sagen—Sagen fik flere juridisk udløbere. På Konservativ Ungdoms debatforum, hvor [Person A] var aktiv, vakte [Klager]s civile søgsmål stor forargelse. Flere medlemmer udtrykte i foragtfulde vendinger deres modstand mod sagsøgeren. Konsekvensen blev, at [Klager] også sagsøgte dem - denne gang for injurier. Det resulterede i en sag, der blev behandlet i både Københavns Byret og Østre Landsret, hvor både Konservativ Ungdom som forening og fire medlemmer blev sagsøgt.

Betegnelserne "neurotisk" og "a nasty slick boy" blev kendt ubeføjede, og kostede således skribenterne, to debattører på Konservativ Ungdoms netforum, en bøde på 1.000 kroner hver, mens etiketterne "smørhår", "slikfriller" og "narhat" af retten blev vurderet til ikke at være ringeagtsytringer omfattet af straffelovens injurieparagraf.

I samme periode var VK-regeringen ved at fornye navneloven. I den forbindelse skrev [Klager] flere breve til daværende familie- og forbrugerminister Lars Barfoed med ønske om, at personer, der var dømt over overtrædelse af navneloven ved at bruge deres mellemnavn som efternavn, ikke skulle have mulighed for fremover at ændre deres mellemnavn til efternavn. Du kan se [brevvekslingen her](#).

[Person A] har ikke ønsket at medvirke i artiklen. [Klager] fra [Partiet] har ikke ønsket at stille op til interview. ”

[Klager]s klage er modtaget i Pressenævnet den 19. december 2017.

2 Parternes synspunkter

2.1 [Klager]s synspunkter

[Klager] har anført, at artiklen "*Da [Klagers navn] sagsøgte [Klagers navn]*" er i strid med god presse-skik.

Privatlivets fred

Klager har anført, at artiklen udgør en krænkelse af privatlivets fred, hvilket er i strid med de vejledende presseetiske regler, punkt B. 1. Artiklen vedrører en privat civilretlig tvist mellem to personer i 2004, hvilket er 14 år siden. Det fremgår, at ingen af parterne har ønsket at medvirke til artiklen.

Klager har anført, at det er hans opfattelse, at [Person A] og han selv har en berettiget forventning om, at det forhold, at de havde en civilretlig tvist for 14 år siden, ikke på ny pludselig skal gøres til genstand

for offentliggørelse i pressen, hvilket er unødvendigt krænkende, ligesom det er usagligt, uinteressant og uden relevans. Klager har aldrig selv foretaget sig noget for, at pressen skulle interessere sig for tvisten, og klager har ikke kendskab til, at [Person A] på noget tidspunkt skulle have foretaget sig noget med det formål.

Klager har videre anført, at spørgsmålet om, hvorvidt hans privatliv er interessant for offentligheden afhænger af, hvor kendt han er. I relation til Redox' synspunkter, som er blevet fremsat under behandlingen af sagen, har klager bemærket, at han, ifølge Redox, er leder af et miniparti stort set uden medlemmer. Cirka 98 % af befolkningen ved ikke, hvem han er. Derfor er betingelserne for at bringe gamle informationer om hans privatliv ikke til stede. Endvidere illustrerer artiklen ikke, at hans måde at *"løse konflikter på"* er usædvanlig, da den i artiklen omtalte konflikt tværtimod blev løst på den mest lovlige og almindelige måde, nemlig ved domstolene. Oplysningerne i artiklen havde således ikke offentlig interesse.

Korrekt information, rubrikker og forelæggelse

[Klager] har anført, at artiklen indeholder oplysninger, der er faktisk og juridisk forkerte, og som ikke blev forelagt ham inden artiklens offentliggørelse.

Klager har altid heddet "[Klager]", mens den anden omtalte person i artiklen, [Person A], aldrig har heddet "[Klager]". Der er således ikke dækning for artiklens overskrift, *"Da [Klagers navn] sagsøgte [Klagers navn]"* samt underrubrikken *"Sagsøgt for at bruge sit eget navn. Sådan gik det [Person A], da han ragede uklar med [Klager]"*, hvilket er i strid med de vejledende regler for god presseskik, punkt A. 6. Det er heller ikke korrekt, som det fremgår af artiklen, at klager var medlem af Radikal Ungdom i 1999. Klager har i den forbindelse bemærket, at Redox ikke har oplyst kilden til denne ukorrekte oplysning.

Klager er i dag leder af det politiske parti, [Partiet], som i artiklen betegnes som *"det højreradikale miniparti"*, hvilket er en forkert betegnelse. Klager har anført, at partiet ikke er højreradikalt, og at det ikke har højreradikale medlemmer. Det fremgår således direkte af kravene for at være medlem af partiet, at det er et krav, at man tager afstand fra ekstremistiske ideologier. Partiet er endvidere ikke et miniparti, og Redox har ingen dokumentation for det påståede antal af aktive medlemmer. Klager har videre anført, at det ikke fremgår af artiklen, om udsagnet *"det højreradikale miniparti"* er en redaktionel kommentar, hvilket er i strid med punkt A. 5 i de presseetiske regler.

Klager har anført, at det er ukorrekt, når det fremgår af artiklen, at *"[Klager] fra [Partiet] har ikke ønsket at stille op til interview"*. Redox har ikke forsøgt at forelægge ham oplysningerne i artiklen. Klager blev ringet op af Redox' ansvarshavende redaktør, der spurgte, om han ville deltage i et telefoninterview. På daværende tidspunkt var klager på ferie i Florida, hvilket var den primære årsag til, at klager afslog et telefonisk interview og oplyste redaktøren, at han gerne ville deltage i et skriftligt interview. Klager har anført, at Redox fortsat havde pligt til at sørge for, at de skadelige oplysninger i artiklen var korrekte, selvom han afviste at deltage i et telefoninterview, da han i stedet direkte tilkendegav, at han gerne ville besvare spørgsmålene skriftligt. Klager bestrider, at han tidligere ikke har besvaret skriftlige spørgsmål fra Redox, hvilket i øvrigt er underordnet i den konkrete sag. Om klager ville have svaret på skriftlige spørgsmål til den påklagede artikel er umuligt at spå om, da han aldrig modtog nogen.

Sletning efter punkt B. 8

Klager har anført, at det er hans opfattelse, at artiklen i medfør af de presseetiske reglers punkt B. 8 ikke skal være offentlig længere, da den er unødvendigt krænkende over for hans og [Person A]s privatliv.

Fremdragelse af tidligere straffedom

Klager har anført, at det er i strid med de vejledende presseetiske regler, punkt C. 8, at [Person A]s 13 år gamle straffedom omtales i en ny artikel. Det er klagers opfattelse, at Pressenævnet kan forholde sig hertil, selv om [Person A] ikke har klaget over artiklen.

Adfærd i strid med egen redaktionelle linje

Klager har anført, at det er i strid med god presseskik at bringe artikler, som direkte er i strid med den redaktionelle linje, som et medie selv har offentliggjort. Klager har i den anledning henvist til Redox' retningslinjer, som fremgår på siden <https://redox.dk/om>, og anført, at det påklagede artikel fuldstændigt strider imod mediets erklærede politiske linje.

2.2 Redox' synspunkter

Redox har afvist, at artiklen "*Da [Klagers navn] søgte [Klagers navn]*" er i strid med god presseskik.

Privatlivets fred

Redox har anført, at [Klager] er redaktør for sin egen tv-kanal på YouTube, han er aktiv i den offentlige debat og vigtigst af alt, er han leder af et politisk parti og kandiderer til at blive folkevalgt. Det er på alle tænkelige måder relevant for offentligheden og hans potentielle vælgere at vide, hvordan [Klager] håndterer konflikter. Den civile tvist er mærkværdig og ret unik på dansk jord (omend der vist har været ganske få andre tilfælde), og når personen bag søgsmålet samtidig er leder af et nyt parti, så er historien selvfølgelig relevant.

Korrekt information, rubrikker og forelæggelse

Redox har anført, at der i artiklen er fin dækning for både rubrik og underrubrik, da dokumentationen for forholdene med de nuancer, der hører til historien, indgår i artiklen.

Redox har videre anført, at der i den dokumentation, der fremlægges i artiklen, er dækning for formuleringen "*Med to års mellemrum startede der to elever ved navn [Klagers navn]*".

Redox har anført, at det ikke er ukorrekt, at klager var medlem af Radikal Ungdom i 1999, da han ifølge mediets oplysninger var medlem af ungdomspartiet i den periode. Redox forsøgte at forelægge klager oplysningen ved et telefoninterview, som han ikke ønskede at medvirke i.

Det er Redox' vurdering, at partiet [Partiet] er et miniparti, da partiet alene består af en håndfuld aktive medlemmer, og da partiet alene stillede op i en håndfuld kommuner ved kommunalvalget og

desuden kun opnåede mellem 0,0 og 0,2 procent af stemmerne i de kommuner, hvor de stillede op. At [Partiet] er et højreradikalt parti dokumenteres af partiets grundlag, af partilederens mange udtalelser, både skriftlige og mundtlige, af højreradikal karakter samt det faktum, at partiet har kendte højreradikale som medlemmer. Redox har oplyst, at dette fremgår af mediets tidligere artikler om partiet og har som eksempel henvist til artiklen "*Kvindehader, nazist og advokat til valg for nyt parti*", som blev bragt på redox.dk den 14. november 2017. Af artiklen fremgår blandt andet:

"[...]

Det nye parti [Partiet] stiller op til kommunalvalget i en række kommuner i Storkøbenhavn. De kandidere desuden til regionsrådet i Region Hovedstaden. Partiet, der blev stiftet tidligere i år, opstiller en række kontroversielle kandidater, der dyrker alt fra kvindehad til nynazisme.

[...]

"Vi vil kæmpe side om side med politi og Hjemmeværn, som udgør vores brødre, vores gader og stræder vil blive forvandlet til floder af blod. Og de fremmede fjenders blod vil ende i kloakken, hvor de fremmede fjender hører hjemme." - [Klager] i tale ved For Friheds demonstration den 1. oktober 2016.

[...]"

For så vidt angår forelæggelse forud for artiklens offentliggørelsen har Redox oplyst, at mediet kontaktede klager telefonisk. Klager ønskede ikke at medvirke i et interview, kun at svare på skriftlige spørgsmål. Redox har tidligere imødekommet den slags ønsker fra klager, men det har betydet, at han ikke svarede på de spørgsmål, han blev stillet. Det var derfor Redox' ønske at gennemføre interviewet telefonisk, så der var mulighed for at stille opklarende og opfølgende spørgsmål.

Sletning efter punkt B. 8

Redox har med henvisning til sine ovenstående bemærkninger afvist at hindre artiklens tilgængelighed.

Fremdragelse af tidligere straffedom

Redox har bemærket, at [Person A] ikke har klaget til Pressenævnet over artiklen "*Da [Klagers navn] søgte [Klagers navn]*", og at [Klager] ikke er part i dette klagepunkt.

Adfærd i strid med egen redaktionel linje

Redox har, for så vidt angår [Klager]s klage over, at artiklen strider mod Redox' egne redaktionelle linje, henholdt sig til sin besvarelse vedrørende klagen over krænkelse af privatlivets fred.

3 Pressenævnets begrundelse og afgørelse:

I sagens behandling har følgende nævnsmedlemmer deltaget:

Jens Kruse Mikkelsen, Jørn Mikkelsen, Ulrik Holmstrup og John Meinert Jacobsen

Pressenævnet bemærker indledningsvis, at [Klager] ikke har dokumenteret at være klageberettiget på vegne af andre end sig selv, og klagen vurderes derfor alene i forhold til, om god presseskik er tilsidesat i relation til ham, selv om klagen oprindeligt også var indgivet på vegne af partiet "[Partiet]".

Pressenævnet bemærker videre, at spørgsmålet om, hvorvidt Redox' interne retningslinjer er tilsidesat, falder uden for nævnets kompetence. Klagen behandles i forhold til de vejledende regler for god presseskik.

God presseskik

Privatlivets fred

[Klager] har klaget over, at Redox har omtalt en 14 år gammel retssag mellem ham og [Person A], idet omtalen ingen offentlig interesse har, og den derfor krænker privatlivets fred.

Det følger af de vejledende regler for god presseskik, at meddelelser, der kan krænke privatlivets fred, skal undgås, med mindre klar almen interesse kræver offentlig omtale. Det enkelte menneske har krav på beskyttelse af sin personlige anseelse, jf. punkt B. 1. Det er samtidig Pressenævnets opfattelse, at offentlige personer må tåle en mere nærgående omtale end andre.

Den påklagede artikel omtaler en civil retssag mellem [Klager] og [Person A]. Det fremgår af artiklen, at [Klager] i 2001 og 2002 politianmeldte [Person A] for overtrædelse af navneloven, og at politiet i begge tilfælde udstedte bøder til [Person A] for overtrædelserne. Videre fremgår det, at [Klager] fik delvist medhold i det civile søgsmål, som han anlagde mod [Person A] i 2004.

Efter Pressenævnets opfattelse indeholder artiklen ikke oplysninger, der er egnede til at krænke [Klager], ligesom det er nævnets opfattelse, at han med artiklen ikke har mistet personlig anseelse. Nævnet udtaler på denne baggrund ikke kritik af Redox for at bringe artiklen.

Korrekt information, rubrikker og forelæggelse

[Klager] har klaget over, at artiklen, herunder artiklens rubrik og underrubrik, indeholder ukorrekte oplysninger. [Klager] har endvidere klaget over mediets mangelfulde forelæggelse.

Det følger af de vejledende regler for god presseskik, at det er mediernes opgave at bringe korrekt og hurtig information. Så langt det er muligt, bør det kontrolleres, om de oplysninger, der gives eller gengives, er korrekte. Oplysninger, som kan være skadelige, krænkende eller virke agtelsesforringende for nogen, skal efterprøves i særlig grad, inden de bringes, først og fremmest ved forelæggelse for den pågældende. Det skal gøres klart, hvad der er faktiske oplysninger, og hvad der er kommentarer, og overskrifter og mellemrubrikker skal i form og indhold have dækning i den pågældende artikel, jf. punkt A. 1, A. 3, A. 5 og A. 6.

[Klager] har klaget over, at det i artiklens rubrik og underrubrik ukorrekt fremstår som om, begge de i artiklen omtalte personer hedder [Klagers navn].

På baggrund af sagens oplysninger har Pressenævnet lagt til grund, at den omtalte [Person A] hedder [Klagers efternavn] til mellemnavn. Pressenævnet finder af den grund ikke tilstrækkelig anledning til at kritisere Redox for i rubrikken at omtale [Person A] som [Klagers navn] og for i underrubrikken at anvende formuleringen *"Sagsøgt for at bruge sit eget navn"*.

[Klager] har videre klaget over, artiklens oplysning om hans medlemskab i Radikal Ungdom er ukorrekt.

[Klager] og Redox har i forbindelse med Pressenævns sagen givet modstridende oplysninger om, hvorvidt [Klager] var medlem af Radikal Ungdom i 1999. På grund af de begrænsede muligheder for at føre bevis for nævnet, kan nævnet ikke tage stilling til, hvilken forklaring der er den rigtige. Nævnet udtaler derfor ikke kritik af Redox for at bringe oplysningen.

[Klager] har herefter klaget over, at det politiske parti, [Partiet], i artiklen betegnes som *"det højreradikale miniparti"*.

Pressenævnet finder, at udsagnet klart fremstår som Redox' vurdering af partiet [Partiet]. Nævnet udtaler derfor ikke kritik af Redox for at anvende den valgte formulering.

[Klager] har endelig klaget over, at det fremgår af den påklagede artikel, at han ikke har ønsket at stille op til interview, hvilket ikke er korrekt. I den forbindelse har [Klager] også klaget over, at Redox ikke foretog en skriftlig forelæggelse af artiklens oplysninger, selv om han havde tilkendegivet, at han ville besvare skriftlige spørgsmål.

Det er under Pressenævns sagen ikke bestridt, at Redox forud for artiklens offentliggørelse, ringede [Klager] op og anmodede om et telefoninterview, hvilket han afslog, idet han i stedet anmodede om at få spørgsmålene tilsendt skriftligt. Det er endvidere ikke bestridt, at Redox efterfølgende ikke sendte skriftlige spørgsmål til [Klager] vedrørende oplysningerne i artiklen.

På baggrund heraf finder Pressenævnet, at Redox ikke har udvist tilstrækkelige bestræbelser på at forelægge [Klager] artiklens oplysninger. Pressenævnet finder imidlertid ikke, at artiklens oplysninger, der navnlig vedrører [Klager]s tvister med [Person A] om brugen af navnet [Klagers navn], kan betragtes som værende skadelige, krænkende eller virke agtelsesforringende for [Klager]. Nævnet finder derfor ikke tilstrækkelig grundlag for at udtale kritik af Redox' forelæggelsesbestræbelser.

Sletning efter punkt B. 8

[Klager] har klaget over, at Redox har afvist at slette artiklen fra sin hjemmeside. Artiklen er ifølge klager unødvendigt krænkende over for hans privatliv.

- Generelt om punkt B. 8

Det følger af de vejledende regler for god presseskik, at meddelelser, som er offentliggjort i digitale medier, ofte vil være tilgængelige længe efter, at de er publiceret. Efter anmodning til mediet kan tilgængeligheden af sådanne tidligere offentliggjorte, følsomme eller private oplysninger hindres, i det omfang det er muligt og skønnes rimeligt, jf. punkt B. 8.

Medier kan afindeksere, dvs. ændre instruksen til søgemaskiner, så søgemaskiner ophører med at henvise til artiklen, anonymisere, dvs. ændre i artikelteksten så eksempelvis et personnavn anonymiseres, eller helt afpublicere en artikel, dvs. fjerne artiklen fra hjemmesiden.

- Den konkrete sag

Artiklen omtaler de retslige skridt, som [Klager] frem til 2004 tog for at forhindre [Person A] i at bruge navnet [Klagers navn], hvor klager fik delvist medhold. Som anført ovenfor under afsnittet, *Privatlivets fred*, finder Pressenævnet ikke, at artiklen indeholder oplysninger, der er egnede til at krænke [Klager].

Det er derfor nævnets opfattelse, at der ikke er tale om private oplysninger eller oplysninger af en sådan karakter, at det i sig selv taler for sletning. Det er desuden nævnets opfattelse, at omtalen fortsat kan anses at have en vis almen interesse. Efter en samlet afvejning finder nævnet herefter, at der ikke er tungtvejende grunde, der taler for, at indholdet af artiklen er af en sådan karakter, at det skønnes rimeligt at hindre tilgængeligheden heraf.

Pressenævnet finder herefter ikke grundlag for at kritisere Redox for ikke at hindre tilgængeligheden af artiklen. Nævnet udtaler ikke kritik.

Afgjort den 15. maj 2018